

Księga Joela i laodycejski Kościół Adwentystów Dnia Siódmego - Numer trzydziesty ósmy

Jeff Pippenger

2026-01-30

Numer trzydzieści osiem

Próba Chleba z Nieba była omegą próby uczniostwa za dni Jezusa, a także omegą w odniesieniu do próby manny, która jest reprezentowana w alfie historii przymierza starożytnego Izraela. Początkiem była manna; końcem był Chleb z Nieba. Omega jest zawsze największa, dlatego największe odejście uczniów naznacza Kafarnaum jako omegę w dziejach Chrystusa i w próbie uczniostwa.

Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie swój krzyż i niech idzie za Mną. Bo kto chce ocalić swoje życie, straci je; a kto straci swoje życie dla Mnie, znajdzie je. Cóż bowiem za pożytek odniesie człowiek, choćby cały świat pozyskał, a na swej duszy poniósł szkodę? Albo co da człowiek w zamian za swoją duszę? Albowiem Syn Człowieczy przyjdzie w chwale Ojca swego wraz ze Swymi aniołami; i wtedy odpłaci każdemu według jego uczynków. Zaprawdę, powiadam wam: są tu niektórzy z tych, co stoją, którzy nie zakosztują śmierci, aż ujrzą Syna Człowieczego przychodzącego w swoim królestwie. Mateusz 16,24–28

Kafarnaum stanowi próbę omegą. Próba w Kafarnaum jest próbą oliwy z przypowieści o dziesięciu pannach; rozpoczyna się wraz z okrzykiem o północy i zapoczątkowuje okres, w którym głupie panny uświadamiają sobie, że nie mają oliwy. Wówczas zaczynają wpadać w panikę, gdy zbliżają się do zamykających się drzwi ustawy niedzielnej, co znajduje odzwierciedlenie w kryzysie w Kafarnaum w Ewangelii Jana 6:66. Proroczo są „zawstydzeni”.

Oto idą dni, mówi Pan Bóg, gdy ześlę na ziemię głód — nie głód chleba ani pragnienie wody, lecz słuchania słów Pana. I będą się tułać od morza do morza, i od północy aż ku wschodowi; będą biegać tam i z powrotem, szukając słowa Pana, lecz go nie znajdą. W owym dniu zemdleją z pragnienia piękne dziewice i młodzieńcy. Ci, którzy przysięgają na grzech Samarii i mówią: Jako żyje twój bóg, o Danie! oraz: Jako żyje droga Beer-Szeby! — ci upadną i już nigdy nie powstaną. Amosza 8:11–14.

Próba omegą w Kafarnaum stanowi typ późniejszej próby omegą, następującej po próbie fundamentalnej roku 2024. Próba omegą jest czasem, w którym Oblubienica zostaje zapieczętowana przed prawem niedzielnym. Jest to czas, w którym rozdzielenie zostaje na wieki ostatecznie dokonane, albowiem gdy już będzie czysta, żaden obcy (poganie) nie będzie już więcej przechodził przez Jerozolimę na wieki.

Pan również zaryczy z Syjonu i wyda swój głos z Jerozolimy; a niebiosa i ziemia się zatrząsą; lecz Pan będzie nadzieją swego ludu i mocą synów Izraela. Wtedy poznacie, że Ja jestem Pan, wasz Bóg, mieszkający na Syjonie, na mojej świętej górze; wtedy Jerozolima będzie święta i już więcej żaden cudzoziemiec nie będzie przez nią przechodził.

I stanie się w owym dniu, że góry ociekać będą moszczem, a wzgórza spływać mlekiem, i wszystkie rzeki Judy popłyną wodą, a z domu Pana wypłynie źródło i nawodni dolinę Szittim.

Egipt stanie się pustkowiem, a Edom bezludną pustynią z powodu przemocy wobec synów Judy, ponieważ wylali krew niewinną w ich ziemi. Lecz Juda będzie mieszkać na wieki, a Jerozolima z pokolenia w pokolenie. Bo oczyszczę ich krew, której nie oczyściłem; albowiem Pan mieszka na Syjonie. Joel 3:16-21.

Jerozolima zostaje oczyszczona z grzechu w końcowych etapach sądu badawczego, co — jak w trzecim rozdziale Księgi Zachariasza — jest momentem, w którym Jozue otrzymuje białą, lnianą szatę filadelfijską w miejsce brudnej szaty laodycejskiej. "Wtedy Jerozolima będzie święta i obcy nie będą już przez nią przechodzić", gdyż pszenica została oddzielona od kąkolu i zebrana jako ofiara pierwocin. Dzieje się to w próbie omega i ma miejsce, gdy otwierają się okna niebios, a Jezus wrzuca klejnoty do szkatuły i mówi do świata: "przyjdźcie i zobaczcie." "Przyjdźcie i zobaczcie" sztandar mojego królestwa, moją oblubienicę, moją ofiarę Lewitów jak za dni dawnych. "Przyjdźcie i zobaczcie" moją świątynię, moją szkatułę pełną klejnotów — każdy przygotowany jako część korony królestwa chwały.

Fundamentalna próba alfa roku 2024 prowadzi do świątynnej próby omega. Próba omega następuje, gdy otwierają się okna niebios, to jest wtedy, gdy Oblubienica przygotowuje się. Głupie panny oraz ich fałszywe przesłanie „pokój i bezpieczeństwo” dotyczące późnego deszczu zostają wywiane wiatrem przez otwarte okna, albowiem przesłaniem tej historii jest przesłanie wiatru wschodniego. Przesłanie to jest srogim wiatrem u Izajasza, który zostaje powstrzymany w dniu wiatru wschodniego; jest ono czterema wiatrami u Jana, które są powstrzymywane podczas czasu pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy.

Aniołowie powstrzymują cztery wiatry, ukazane jako rozwścieczony koń, który próbuje się wyrwać i pędzić po obliczu całej ziemi, niosąc na swej drodze zniszczenie i śmierć.

"Czy będziemy spać na samym skraju wiecznego świata? Czy będziemy oślepiali, oziębli i martwi? Och, oby w naszych kościołach był Duch Boży i Boże tchnienie, tchnięte w Jego lud, aby mogli stanąć na nogi i żyć." Manuscript Releases, tom 20, 217.

Tych, którzy odrzucają to poselstwo wschodniego wiatru islamu, wiatr — sam symbol ich buntu — wywiewa przez okno. Odpadki błędu na zawsze przylgną do klasy głupich, która nie ma oliwy. Efraim znów przylgnął do swoich bożków. Odrzucili wzrost poznania czasu pieczętowania oraz jego związek z islamem trzeciego „biada”. Bóg obróci chwałę ich fałszywego poselstwa późnego deszczu w „hańbę”.

Mój lud ginie z powodu braku poznania; ponieważ odrzuciłeś poznanie, i Ja odrzucę ciebie, abyś nie był Mi kapłanem; ponieważ zapomniałeś Prawa swego Boga, i Ja zapomnę twoich

dzieci.

Im bardziej się rozmnażali, tym więcej grzeszyli przeciwko Mnie; przeto ich chwałę zamienię w hańbę. Pożerają grzech mojego ludu, a swoje serce kierują ku jego nieprawości. I będzie: jak lud, tak i kapłan; i ukarzę ich za ich drogi, i odpłacę im za ich uczynki. Będą jeść, lecz nie nasycą się; będą uprawiać nierząd, lecz się nie rozmnożą, ponieważ przestali zważać na Pana. Nierząd i wino, i młode wino odbierają rozum. Mój lud zasięga rady u swych pni, a ich laska im oznajmia; albowiem duch nierządu zwiódł ich, i poszli za nierządem, odchodząc spod swego Boga. Składają ofiary na wierzchołkach gór i palą kadzidła na wzgórzach, pod dębami, topolami i wiązami, bo dobry jest ich cień; dlatego wasze córki będą uprawiać nierząd, a wasze małżonki będą cudzołożyć. Nie będę karał waszych córek, gdy uprawiają nierząd, ani waszych małżonek, gdy cudzołożą, ponieważ oni sami obcuja z nierządnicami i składają ofiary z wszetecznicami; dlatego lud, który nie rozumie, upadnie.

Chociaż ty, Izraelu, oddajesz się nierządowi, niech jednak Juda nie zawini; nie udawajcie się do Gilgal, nie wstępujcie do Bet-Awen i nie przysięgajcie: Żyje Pan. Albowiem Izrael cofa się jak narowista jałówka; teraz Pan będzie ich pasł jak jagnię w przestronnym miejscu.

Efraim przylgnął do bożków; zostawcie go.

Ich trunek skwaśniał; ustawicznie popełniają nierząd; jej władcy lubują się w hańbie: Dajcie. Wiatr związał ją w swoich skrzydłach, a oni zawstydzą się z powodu swoich ofiar. Ozeasza 4:6-19.

Nieczystości, które są usuwane, to zarówno głupie panny, jak i ich błędne nauki, z którymi są związane. Jesteśmy tym, co spożywamy, a one odrzuciły poselstwo wschodniego wiatru, wybrały zamiast tego kłamstwo, które pociąga za sobą silne zwiedzenie, i związały się ze swoim fałszywym poselstwem późnego deszczu o pokoju i bezpieczeństwie. Nowe wino Joela jest odcięte od ich ust, właśnie tam, gdzie Jeremiasz staje się ustami Boga.

Odrzucając prawdę, ludzie odrzucają jej Autora. Depcząc prawo Boże, zaprzeczają autorytetowi Prawodawcy. Tak samo łatwo uczynić bożka z fałszywych doktryn i teorii, jak wyrzeźbić bożka z drewna czy kamienia. Przedstawiając w fałszywym świetle przymioty Boga, Szatan skłania ludzi do pojmowania Go w sposób fałszywy. U wielu na miejscu Jehowy tronuje bożek filozoficzny, podczas gdy Boga żywego, tak jak objawił się w swoim Słowie, w Chrystusie i w dziełach stworzenia, czci zaledwie niewielu. Tysiące ubóstwiają naturę, przecząc jednocześnie Bogu natury. Chociaż w innej formie, bałwochwalstwo istnieje dziś w świecie chrześcijańskim równie rzeczywiście, jak istniało w starożytnym Izraelu za dni Eliasza. Bóg wielu rzekomo mądrych ludzi, filozofów, poetów, polityków, dziennikarzy—Bóg wytwornych, modnych kręgów, wielu kolegiów i uniwersytetów, a nawet niektórych instytucji teologicznych—jest niewiele lepszy niż Baal, bóg słońca Fenicji. Wielki bóg, 583.

W chwili rozdzielenia prawdziwego od fałszywego w śnie Millera wiatr wywiewa na zewnątrz fałszywe panny, podczas gdy Pan pieczętuje swą oblubienicę w trakcie wewnętrznej omega-próby otwartego okna.

Oto ja posyłam mojego posłańca, a on przygotowuje drogę przede mną; a Pan, którego szukacie, nagle przyjdzie do swojej świątyni, nawet posłaniec przymierza, w którym macie upodobanie. Oto przyjdzie, mówi Pan Zastępów. Lecz kto zdoła znieść dzień jego przyjścia? I kto się ostoi, gdy się ukaże? Bo on jest jak ogień wytapiacza i jak ług folusznika. I zasiądzie jak ten, co wytapia i oczyszcza srebro; i oczyści synów Lewiego, i przeczyści ich jak złoto i srebro, aby składali Panu ofiarę w sprawiedliwości. Wtedy ofiara Judy i Jerozolimy będzie miła Panu, jak za dawnych dni i jak w latach minionych. Malachiasza 3:1-4.

Synowie Lewiego są synami owych Lewitów, którzy byli wierni podczas próby Aarona związanej z obrazem bestii, a następnie ponownie podczas próby Jeroboama związanej z obrazem bestii. Są oni tymi, którzy przechodzą próbę związaną z obrazem bestii, która jest próbą rozstrzygającą o ich wiecznym losie, oraz próbą, którą muszą przejść — zanim zostaniemy zapieczętowani.

Pan wyraźnie mi ukazał, że obraz bestii powstanie, zanim zakończy się okres próby; ponieważ ma to być wielki sprawdzian dla ludu Bożego, przez który zostanie rozstrzygnięty ich wieczny los.

„To jest próba, którą lud Boży musi przejść, zanim zostanie zapieczętowany. Wszyscy, którzy dowiedli swojej wierności Bogu, zachowując Jego prawo i odmawiając przyjęcia fałszywego sabatu, staną pod sztandarem Pana Boga Jehowy i otrzymają pieczęć Boga żywego. Ci, którzy porzucą prawdę pochodzącą z nieba i przyjmą niedzielny sabat, otrzymają znamię bestii”
Komentarz Biblijny Adwentystów Dnia Siódmego, tom 7, 976.

Próba obrazu bestii jest próbą poprzedzającą próbę znamienia bestii związaną z prawem niedzielnym i należy ją pomyślnie przejść, zanim drzwi się zamkną.

Jest to próba, która oczyszcza sprawiedliwych i zarazem oddziela sprawiedliwych od niesprawiedliwych. Jest to próba, w której Daniel, Szadrach, Mészach i Abed-Nego okazują się na wygląd piękniejsi i tłustsi niż ci, którzy spożywali pokarm babiloński. Jedna grupa spożywała chleb z nieba, druga zaś chleb Babilonu. Jest to próba chleba w synagodze w Kafarnaum.

Zewnątrz czasu próby, w którym się teraz znajdujemy, jest próbą obrazu bestii, mianowicie połączenia Kościoła i państwa w Stanach Zjednoczonych. Równoległy, wewnętrzny czas próby wyodrębnia klasę panien, które odzwierciedlają obraz człowieczeństwa, oraz inną klasę panien, które odzwierciedlają obraz Boskości złączonej z człowieczeństwem. Po tym, jak Malachiasz wskazuje na oczyszczenie i przetopienie Lewitów, Bóg proponuje próbę.

A przystąpię do was na sąd; i będę prędkim świadkiem przeciw czarnoksiężnikom, przeciw cudzołożnikom, przeciw krzywoprzysięzcom i przeciw tym, którzy uciskają pracownika najemnego w jego zapłacie, wdowę i sierotę, którzy pozbawiają przybysza jego prawa, a Mnie się nie boją — mówi Pan Zastępów.

Albowiem Ja, Pan, nie ulegam zmianie; dlatego wy, synowie Jakuba, nie jesteście strawieni. Malachiasza 3:5, 6.

Pierwszym testem jest bojaźń Boża, a do grupy, która oblała próbę przeprowadzoną przez Posłańca Przymierza, skierowano następnie pięć wyroków potępienia, po jednym dla każdej z pięciu

nierozsądnych panien; wyroki te odpowiadają określeniom: nędzna, godna politowania, uboga, ślepa, naga; to pięć proroczych atrybutów dla pięciu nierozsądnych panien, streszczonych pod frazą „i nie boją się Mnie”. To są ci, którzy oblali podstawowy pierwszy test alfa. Ponieśli porażkę, ponieważ nie zrozumieli, że Bóg nigdy się nie zmienia. To są ci, którzy oblali podstawowy zewnętrzny test alfa roku 2024.

Z historii płyną lekcje; zwraca się na nie uwagę, by wszyscy zrozumieli, że Bóg działa dziś według tych samych zasad, co zawsze. Jego ręka jest widoczna w Jego dziele i wśród narodów także teraz, tak samo jak było to od chwili, gdy ewangelia została po raz pierwszy ogłoszona Adamowi w Edenie.

Są okresy, które stanowią punkty zwrotne w historii narodów i Kościoła. W opatrności Bożej, gdy nadchodzą te różne kryzysy, dane jest światło na ten czas. Jeśli zostanie przyjęte, następuje postęp duchowy; jeśli zostanie odrzucone, następują upadek duchowy i rozbitcie. Pan w swoim Słowie ukazał ofensywne dzieło Ewangelii, tak jak było prowadzone w przeszłości i będzie w przyszłości, aż do końcowego konfliktu, gdy siły szatańskie dokonają swego ostatniego zadziwiającego działania. Bible Echo, 26 sierpnia 1895 r.

Laodycejczycy nie dostrzegają, że Bóg postępuje z ludźmi zawsze w ten sam sposób. Jeśli światło lub oliwa zostaną przyjęte, jest błogosławieństwo; jeśli nie — następuje rozbitcie okrętu.

W minionych wiekach Pan Bóg niebios objawiał swe tajemnice swoim prorokom. Teraźniejszość i przyszłość są dla Niego jednakowo jasne. Głos Boga rozbrzmiewa przez wieki, oznajmiając człowiekowi, co ma się stać. Królowie i książęta zajmują wyznaczone im miejsce w czasie im wyznaczonym. Mniemają, że realizują własne zamysły, lecz w rzeczywistości wypełniają słowo, które Bóg wypowiedział.

Paweł oświadcza, że zapisy o postępowaniu Boga z ludzkością w przeszłości 'zostały napisane ku naszemu napomnieniu, na których przyszły końce świata.' Dzieje Daniela zostały nam przekazane ku naszemu napomnieniu. 'Tajemnica Pana jest z tymi, którzy się Go boją.' Bóg Daniela wciąż żyje i króluje. Nie zamknął nieba przed swoim ludem. Jak w okresie żydowskim, tak i w tej epoce Bóg objawia swoje tajemnice swoim sługom, prorokom.

Apostoł Piotr mówi: "Mamy też słowo prorockie tym bardziej pewne; i dobrze czynicie, zwracając na nie uwagę jak na światło świecące w ciemnym miejscu, aż zaświta dzień i gwiazda poranna wszędzie w waszych sercach; to przede wszystkim wiedząc, że żadne proroctwo Pisma nie jest własnego wykładu. Albowiem proroctwo nie powstało niegdyś z woli człowieka, lecz święci ludzie Boży mówili, będąc poruszeni przez Ducha Świętego."

Niewierzący i bezbożni nie dostrzegają doniosłości znaków czasu, przepowiedzianych w słowie prorockim. W swej niewiedzy mogą odmawiać przyjęcia natchnionego zapisu. Lecz gdy mieniący się chrześcijanami mówią szyderczo o sposobach i środkach, jakimi posługuje się Wielki JAM JEST, aby objawić Swoje zamysły, okazują, że są nieświadomi zarówno Pisma Świętego, jak i mocy Bożej. Stwórca dokładnie wie, z jakimi elementami natury ludzkiej ma do czynienia. Wie, jakich środków należy użyć, aby uzyskać zamierzone skutki.

Słowo człowieka zawodzi. Ten, kto czyni z twierdzeń ludzi podstawę swego zaufania, może słusznie drżeć; gdyż pewnego dnia będzie jak rozbity okręt. Słowo Boże jest nieomyślne i trwa na wieki. Chrystus oświadcza: „Zaprawdę powiadam wam: Dopóki nie przeminą niebo i ziemia, ani jedna jota, ani jedna kreska nie przeminie z Prawa, aż wszystko się spełni”. Słowo Boże będzie trwać przez niekończące się wieki wieczności. Youth Instructor, 1 grudnia 1903.

Bóg nigdy się nie zmienia i działa w ten sam sposób, jak czynił zawsze.

Dzieło Boże na ziemi, od wieku do wieku, wykazuje uderzające podobieństwo w każdej wielkiej reformie czy ruchu religijnym. Zasady postępowania Boga z ludźmi są zawsze takie same. Ważne ruchy współczesności mają swoje odpowiedniki w tych z przeszłości, a doświadczenie Kościoła w dawnych wiekach niesie lekcje wielkiej wartości dla naszych czasów. Wielki bój, 343.

Pierwsze cztery wersety trzeciego rozdziału Księgi Malachiasza wskazują posłańca, który przygotowuje drogę dla Posłańca Przymierza, oraz przetapianie i oczyszczanie Lewitów. Następnie Pan ogłasza sąd nad Laodyceą, wskazując, że nie boi się Boga, co oznacza, iż oblała podstawową próbę alfa trzeciego anioła. Ten brak bojaźni oznacza rozmyślne odrzucenie poznania, a kontekstem tego poznania, które odrzuca, jest przyjęcie historii posłańca przygotowującego drogę oraz Boskiego Posłańca, który następuje po nim. Wszyscy prorocy wskazują na czasy ostateczne i nie byłoby powodu identyfikować fałszywy ruch reformatorski, gdyby nie istniał autentyczny.

"Ale szatan nie próżnował. Teraz próbował tego, czego próbował w każdym innym ruchu reformacyjnym — zwieść i zgubić ludzi, podsuwając im fałszykat zamiast prawdziwego dzieła. Jak w pierwszym wieku Kościoła chrześcijańskiego byli fałszywi chrystusowie, tak w XVI wieku pojawili się fałszywi prorocy." Wielki spór, 186.

Kontekst pierwszych sześciu wersetów trzeciego rozdziału Księgi Malachiasza stanowi przetopienie i oczyszczenie Lewitów ruchu reformatorskiego stu czterdziestu czterech tysięcy. Future for America jest albo właśnie tym ruchem, albo jednym z wielu fałszyfkatów. Następnie Malachiasz stwierdza:

Już od dni waszych ojców odstępujecie od moich ustaw i nie przestrzegacie ich. Wróćcie do Mnie, a Ja wrócę do was — mówi Pan Zastępów. Malachiasza 3:7.

Postępujący bunt na przestrzeni czterech pokoleń stanowi wprowadzenie i tło Księgi Joela, a Malachiasz w tym miejscu wskazuje na ten sam postępujący bunt, gdy mówi: «Już od dni waszych ojców odstąpiliście». Od roku 1863, od dni ojców pierwszego pokolenia buntu, oddalali się coraz dalej i dalej od Boga. Wyrok przeciwko ich ustawicznemu grzechowi zostaje złagodzony laodycejskim wezwaniem, które w żałobnych tonach obiecuje, że jeśli tylko powrócą, Bóg powróci do nich.

Lecz rzekliście: W czym mamy powrócić? Czy człowiek może okraść Boga? A jednak Mnie okradliście. A wy mówicie: W czym Cię okradliśmy? W dziesięcinach i ofiarach. Jesteście przekłeci przekleństwem, gdyż Mnie okradliście — cały ten naród.

Przynieście wszystkie dziesięciny do spichlerza, aby był pokarm w moim domu, i w tym wystawcie mnie teraz na próbę, mówi Pan Zastępów, czy nie otworzę wam okien niebios i nie wyleję na was błogosławieństwa tak, że nie będzie dość miejsca, by je pomieścić.

I zgromię pożeracza ze względu na was, i nie zniszczy on plonu waszej ziemi; ani wasza winorośl nie zrzuci swego owocu na polu przed czasem, mówi Pan Zastępów. I wszystkie narody będą was nazywać błogosławionymi, albowiem będziecie ziemią rozkoszną, mówi Pan Zastępów. Malachiasza 3:5–12.

Po alfa, podstawowej próbie zewnętrznej roku 2024, następuje zwornikowa próba wewnętrzna roku 2026. Ta próba zwornikowa ma miejsce, gdy otwierają się okna niebios, a trzy miejsca, w których te otwarte okna są zidentyfikowane w kontekście Kościoła triumfującego, to Księga Malachiasza, rozdział trzeci, Sen Millera oraz Apokalipsa, rozdział dziewiętnasty. Malachiasz jest alfą, Sen Millera — środkiem, a Apokalipsa — omegą. Próba ta jest zilustrowana przez Chrystusa jako człowieka z miotłą do brudu, wrzucającego klejnoty do szkatuły. Te klejnoty są zarówno prawdami doskonale ułożonymi w ich porządku, jak i resztą. Spichlerz to miejsce, w którym "pokarm" jest gromadzony i rozdzielany. Podobnie jak w próbie manny, w próbie Kafarnaum oraz w odniesieniu do Chleba z nieba — "pokarm" jest tematem.

„Mięso” jest oliwą w przypowieści o pannach i oznacza charakter, Ducha Świętego oraz prorocze poselstwo, które wprowadza Ducha Świętego do serc i umysłów tych, którzy kształtują w sobie charakter Chrystusa. „Mięso” to „nowe wino” Joela, które jest odjęte pijakom z Efraima. Aby zdać wewnętrzną, zwieńczającą próbę świątyni drugiego anioła, musisz uprzednio zaliczyć zewnętrzną, pierwszą próbę „alfa”, czyli próbę fundamentu. Jeśli nie przyjąłeś fundamentu, nie możesz być częścią świątyni, która jest wzniesiona na fundamencie; lecz jeśli nie należysz do liczby tych, którzy zdali ową próbę fundamentu, zbudujesz swój duchowy, fałszywy dom na piasku. Jan nazywa ten fałszywy duchowy dom „synagogą szatana”, a Jeremiasz — „zgromadzeniem szyderców”.

Przyniesienie wszystkich dziesięcin i ofiar do spichlerza jest wewnętrzną próbą, w której zostaje odcisnięta pieczęć. Mężczyzna ze zmiotką umieścił resztkę ludu Bożego w powiększonej szkatule i tym samym ilustrował dzieło przynoszenia wszystkich dziesięcin do spichlerza. Lewici są ofiarą podniesienia, gdy On wylewa błogosławieństwo z okien niebios. Klejnoty mężczyzny ze zmiotką to Jego resztkę ludu, a w szóstym rozdziale Księgi Izajasza ta resztkę jest określona jako dziesięcina.

I rzekłem: Panie, jak długo? A On odpowiedział: Dopóki miasta nie będą spustoszone bez mieszkańca, domy bez człowieka, a ziemia całkowicie obrócona w pustkowienie, i dopóki Pan nie oddali ludzi daleko, a pośrodku kraju nie nastanie wielkie opuszczenie. Lecz pozostanie w niej jeszcze dziesiąta część, i powróci, i zostanie zniszczona; jak terebint i jak dąb, którym pozostaje pień, gdy zrzucają liście: tak święte nasienie będzie jej pniem. Izajasz 6:11-13.

Pan, poprzez liczne świadectwa, określa pytanie «jak długo» jako wskazujące na ustawę niedzielną, a w wersecie trzecim szóstego rozdziału Księgi Izajasza aniołowie ogłaszają: «Święty, święty, święty jest Pan Zastępów; cała ziemia jest pełna Jego chwały». Siostra White łączy to z

potężnym aniołem z osiemnastego rozdziału Apokalipsy.

Gdy [aniołowie] patrzą w przyszłość, gdy cała ziemia będzie napełniona Jego chwałą, zwycięski hymn uwielbienia rozbrzmiewa echem od jednego do drugiego w melodyjnym śpiewie: „Święty, Święty, Święty jest Pan Zastępów”. W zupełności zadowala ich wielbienie Boga; a w Jego obecności, pod Jego uśmiechem aprobaty, nie pragną już niczego więcej. Nosząc Jego obraz, pełniąc Jego służbę i oddając Mu cześć, w pełni osiągają swoje najwyższe dążenie. Review and Herald, 22 grudnia 1896.

Szósty rozdział Księgi Izajasza wskazuje na 9/11, gdy ziemia została rozjaśniona chwałą pierwszego z dwóch głosów osiemnastego rozdziału Księgi Objawienia. Gdy Izajasz zapytał: „Jak długo?”, dzieje tego rozdziału zostają określone jako okres od 9/11 aż do ustawy niedzielnej, kiedy przychodzi drugi głos. Izajasz informuje nas, że w momencie ustawy niedzielnej będzie istniała resztką — która jest dziesięciną. Resztką ma w sobie substancję — oliwę w swych naczyniach.

A jednak pozostanie w nim dziesiąta część [dziesięcina], i wróci, i będzie pożarta: jak terebint i jak dąb, których pień w nich pozostaje, gdy zrzucają liście: tak święte nasienie będzie jego pniem. Izajasz 6:13.

Ta „dziesiąta część” to ci, którzy „powrócili” w odpowiedzi na wezwanie Malachiasza, a także Jeremiasza, do powrotu. Są drzewami ludzkości, złączeni z Bóstwem (świętym nasieniem). Zostaną spożyci, albowiem są nie tylko posłańcami, lecz są chorągwią chlebów kołysania Pięćdziesiątnicy; są poselstwem, które poganie będą spożywać.

Dlatego tak mówi Pan: Jeśli się nawrócisz, przyprowadzę cię z powrotem i będziesz stał przede mną; a jeśli wydobędziesz to, co cenne, z tego, co podle, będziesz jak moje usta. Niech oni zwrócą się do ciebie, lecz ty nie zwracaj się do nich. Jeremiasza 15:19.

Jeremiasz reprezentuje tych, którzy spożyli poselstwo znajdujące się w dłoni anioła, będące alfą i próbą fundamentalną, reprezentowaną przez 11 sierpnia 1840 r., 1888 r. oraz 9/11, gdyż mówi, że znalazł owe słowa i je spożył.

Gdy znalazłem Twoje słowa, zjadłem je; a Twoje słowo było dla mnie radością i weselem mego serca, bo nazwano mnie Twoim imieniem, o Panie, Boże Zastępów. Jeremiasza 15:16.

Jeremiasz został nazwany imieniem Bożym, gdy zjadł książeczkę trzymaną w ręce anioła, a to przesłanie przyniosło radość i wesele, w przeciwieństwie do wstydu. Nadanie Jeremiaszowi imienia Bożego czyni go reprezentantem stu czterdziestu czterech tysięcy Filadelfian.

Zwycięzcę uczynię filarem w świątyni Boga mego i już z niej nie wyjdzie; i wypiszę na nim imię Boga mego oraz nazwę miasta Boga mego, Nowego Jeruzalem, zstępującego z nieba od Boga mego; i wypiszę na nim moje nowe imię. Objawienie 3:12.

Jeremiasz zjadł orędzie 9/11 i doświadczył rozczarowania dnia 18 lipca 2020 roku.

Nie zasiadałem w zgromadzeniu szyderców ani się weseliłem; siedziałem samotnie z powodu Twej ręki, gdyż napełniłeś mnie oburzeniem. Dlaczego moja boleść jest ustawiczna, a moja rana nieuleczalna, która nie chce się zagoić? Czy będziesz mi zupełnie jak kłamca i jak wody

zawodzące? Jeremiasza 15:17, 18.

„Zgromadzenie szyderców” u Jeremiasza to „Synagoga Szatana” Filadelfii i Smyrny: ci, którzy mówią, że są Żydami, lecz nimi nie są. Jeremiasz nie radował się, gdyż poselstwo, które ogłosił, było poselstwem fałszywym, przynoszącym jedynie wstyd, a nie radość. „Ustawiczna rana Jeremiasza, niedająca się uleczyć”, oznaczająca trzy i pół dnia, gdy zgromadzenie szyderców radowało się, podczas gdy Jeremiasz, Mojżesz i Eliasz leżeli martwi na ulicy, która biegła przez dolinę martwych, suchych kości. Pośród tego okresu zwątpienia i niepewności Pan zwrócił się do Jeremiasza, aby powrócił.

Dlatego tak mówi Pan: Jeśli powrócisz, przywrócę cię i będziesz stał przede Mną; a jeśli odłączysz to, co cenne, od tego, co marne, będziesz moimi ustami. Niech oni się zwrócą do ciebie, lecz ty do nich się nie zwracaj. I uczynię cię dla tego ludu warownym murem ze spizu; będą walczyć przeciw tobie, lecz cię nie przemogą, bo Ja jestem z tobą, aby cię ocalić i wybawić — mówi Pan. Wyrwę cię z ręki niegodziwych i uwolnię cię z ręki okrutnych. Jeremiasza 15:19-21.

Gdyby Jeremiasz powrócił, Bóg uczyniłby z niego armię, ukazaną jako miedziany mur, przeciwko któremu będą walczyć zarówno „niegodziwi”, jak i „straszliwi”, lecz nie przemogą. Jest to wojsko białych koni z jeźdźcami ubranymi w białe, lniane mundury. To wojsko, czyli miedziany mur, zostaje wzniesione, gdy Jeremiasz powróci; jeśli i kiedy oddzieli to, co cenne, od tego, co podłe. W trzydziestym siódmym rozdziale Ezechiela wojsko, o którym Siostra White mówi, że jest resztką Bożego ludu, powstaje, gdy powrócą. Resztką powraca, a następnie staje potężnym wojskiem, gdy oddzieli to, co cenne, od tego, co podłe, i wówczas staje się ustami Boga. Muszą należycie rozdzielać słowo prawdy, oddzielając plewy od pszenicy, gdyż posługują się tymi samymi zasadami, przyjętymi przez ich ojca, który był młynarzem, wyspecjalizowanym w przygotowywaniu najprzedniejszego chleba. Jeśli oddzieli to, co cenne, od tego, co podłe; prawdę od błędu, będą Bożymi stróżami, gdy Bóg będzie oddzielał niegodziwych od mądrych.

Jeremiasz odpowiedział na wezwanie do powrotu w 2023 roku, a następnie w 2024 roku doznał rozczarowania, gdy liczna grupa odłączyła się na fundamentalnym teście Rzymu utwierdzającego widzenie. Jeremiasz słusznie oddzielił to, co cenne, od tego, co marne, prawdę od błędu, i trwał dalej aż do wewnętrznego testu omega przy otwarciu okien niebios. Gdy niebios są otwarte, Kościół triumfujący jest gotowy. Zdał fundamentalny zewnętrzny test alfa, a następnie zdał wewnętrzny test omega okien niebios. Albo zdaje i staje się częścią wojska Bożego, albo zostaje wywiany z okien przez wiatr. Zostaje wyrzucony na rozległe pole, jak Szebna w dwudziestym drugim rozdziale Księgi Izajasza, albo zostaje wrzucony do szkatułki. Albo jest wrzucony do szkatułki, albo wyrzucony ze świątyni, jak Nehemiasz wyrzucił Tobiasza, lub jak Chrystus wypędził zmieniaczy pieniędzy. Gdy człowiek z miotłą do kurzu wrzuca klejnoty do szkatułki, szkatułka jest albo Słowem Bożym w nowych ramach prawdy, albo szkatułka jest świątynią Bożą; obydwa te obrazy są symbolami Chrystusa, a Chrystusa nie wolno dzielić.

Czy Chrystus jest podzielony? Czy Paweł został za was ukrzyżowany? Albo czy zostaliście ochrzczeni w imię Pawła? 1 List do Koryntian 1:13.

Chrystus nie jest oddzielony od Pawła. Boskość nie była oddzielona od człowieczeństwa Pawła. Gdy Paweł jako człowiek chrzczył w imię Boskości, nie było rozdzielania, gdyż ludzki posłaniec jest złączony z Boskim orędnem. Paweł był złączony z Boskością równie pewnie, jak Efraim był złączony ze swymi bożkami.

Te, które w śnie Millera zostały wrzucone do świątyni (szkatułki), są dziesięcinami z trzeciego rozdziału Księgi Malachiasza, które należy przynieść do spichlerza, gdzie pokarm jest przechowywany i rozdzielany. Ten spichlerz jest świątynią stu czterdziestu czterech tysięcy, czyli — jak stwierdził Piotr — "dom duchowy, święte kapłaństwo". Szkatułka jest domem duchowym, a klejnoty są kapłaństwem. Z tego powodu sen Millera został zapisany na stronie "81" — symbolu Boskiego Arcykapłana połączonego z osiemdziesięcioma ludzkimi kapłanami.

W śnie Millera człowiek ze szczotką do brudu obrazuje przynoszenie klejnotów (które są dziesięcinami Izajasza i ofiarami Malachiasza), gdy On wrzuca klejnoty do świątyni, która jest spichlerzem, która jest szkatułą. Z drugim aniołem często wiążą się dwa pytania, a próba omega dotyczy drugiego anioła w relacji do próby alfa i trzeciego testu lakmusowego. Wezwanie brzmi: powróćcie, a powrót zostaje ukazany przez przyniesienie wszystkich dziesięcin i ofiar do spichlerza, aby była strawa w Jego domu. Dwa pytania tutaj brzmią: czym jest „strawa”? oraz czym jest „spichlerz”?

To, czy klejnoty są posłańcami, czy też klejnoty są poselstwem, określa, jak zostaną udzielone odpowiedzi na te dwa pytania. Jeśli są posłańcami, wówczas są dziesięciną stanowiącą świątynię, która zawsze jest wznoszona w drugim etapie. Jeśli jest to poselstwo, jest to poselstwo Wołania o północy, doprowadzone do doskonałości jako kamień zwieńczenia świątyni, a także poselstwo wzmocnienia poselstwa drugiego anioła.

I rzekł: Dlatego mężczyzna opuści ojca i matkę i przyłgnie do swej żony, i będą dwoje jednym ciałem? A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało. Co więc Bóg złączył, człowiek niech nie rozdziela. Mateusza 19, 5–6.

Będziemy kontynuować to badanie w następnym artykule.

Zwrócono mi uwagę na zwiastowanie pierwszego przyjścia Chrystusa. Jan został posłany w duchu i mocy Eliasza, aby przygotować drogę Jezusowi. Ci, którzy odrzucili świadectwo Jana, nie odnieśli pożytku z nauczania Jezusa. Ich sprzeciw wobec poselstwa zapowiadającego Jego przyście postawił ich w takim położeniu, że nie mogli łatwo przyjąć najsilniejszych dowodów, że On jest Mesjaszem. Szatan poprowadził tych, którzy odrzucili poselstwo Jana, jeszcze dalej — do odrzucenia i ukrzyżowania Chrystusa. Tym samym postawili się w takim położeniu, że nie mogli otrzymać błogosławieństwa w dniu Pięćdziesiątnicy, które nauczyłoby ich drogi do niebiańskiej świątyni. Rozdarcie zasłony świątyni wskazywało, że żydowskie ofiary i obrzędy nie będą już przyjmowane. Wielka Ofiara została złożona i przyjęta, a Duch Święty, który zstąpił w dniu Pięćdziesiątnicy, przeniósł myśli uczniów od ziemskiej świątyni do niebiańskiej, gdzie Jezus wszedł z własną krwią, aby wylać na Swoich uczniów dobrodziejstwa Swego pojednania. Lecz Żydzi pozostali w całkowitej ciemności. Utracili całe światło, jakie mogli mieć na temat planu zbawienia, i nadal ufali swoim bezużytecznym

ofiarom i darom. Niebiańska świątynia zajęła miejsce ziemskiej, lecz oni nie wiedzieli o tej zmianie. Dlatego nie mogli odnieść korzyści z pośrednictwa Chrystusa w miejscu świętym.

Wielu z przerażeniem patrzy na postępowanie Żydów, którzy odrzucili i ukrzyżowali Chrystusa; i gdy czytają historię Jego haniebnego traktowania, myślą, że Go kochają i że nie zaparliby się Go jak Piotr ani nie ukrzyżowaliby Go jak Żydzi. Lecz Bóg, który czyta serca wszystkich, poddał próbie tę miłość do Jezusa, którą wyznawali. Całe niebo z największym zainteresowaniem obserwowało przyjęcie pierwszego poselstwa anielskiego. Lecz wielu, którzy wyznawali, że kochają Jezusa i roniło łzy, czytając opowieść o krzyżu, wyśmiewało dobrą nowinę o Jego przyjściu. Zamiast przyjąć poselstwo z radością, oświadczyli, że jest to zwiedzenie. Nienawidzili tych, którzy miłowali Jego przyjście, i wykluczali ich z kościołów. Ci, którzy odrzucili pierwsze poselstwo, nie mogli odnieść pożytku z drugiego; nie odnieśli też pożytku z wołania o północy, które miało przygotować ich do wejścia z Jezusem przez wiarę do najświętszego miejsca niebiańskiej świątyni. A odrzucając dwa wcześniejsze poselstwa, tak przyćmili swoje zrozumienie, że nie widzą żadnego światła w trzecim poselstwie anielskim, które wskazuje drogę do najświętszego miejsca. Widziałam, że jak Żydzi ukrzyżowali Jezusa, tak kościoły z nazwy ukrzyżowały te poselstwa, i dlatego nie mają poznania drogi do najświętszego miejsca i nie mogą skorzystać ze wstawiennictwa Jezusa tam. Podobnie jak Żydzi, którzy składali swoje bezużyteczne ofiary, oni wnoszą swoje bezużyteczne modlitwy do przedziału, który Jezus opuścił; a Szatan, zadowolony z tego zwiedzenia, przybiera postać religijną i kieruje umysły tych rzekomych chrześcijan ku sobie, działając swoją mocą, swoimi znakami i kłamliwymi cudami, aby usidlić ich w swoich sidłach. Wczesne Pisma, 259-261.